

Kresba: Ninka, 5.A

**Jar už klope na vrátka, krásnu Veľkú noc prinášajú kuriatka!
Príjemné sviatky a veselú šibačku praje**

28. marec

Deň učiteľ'ov

*Za prvú čiarku,
čo rúčkou nešikovnou
napísala som do písanky,
za sladkú hrdosť,
keď po slabikách
prečítala som prvé stránky,
za tichú bolesť,
keď pre žiaľ iných
do knižky spáchla slza veľká,
za všetko vďaka,
p a n i u č i t e ľ k a.*

Kresba: Kristínka Ch., 5.A

(prevzaté)

***Vážené pani učiteľ'ky!
K Vášmu sviatku Vám želáme veľa krásnych dní
medzi deťmi v škole, pevné zdravie, lásku
a šťastie v osobnom živote!***

Radostná Veľká noc

Veľkonočné sviatky sú najvýznamnejším kresťanským sviatkom, ktorý pripadá na marec alebo apríl.

Veľkonočné symboly

Baránok - Baranček je symbolom Ježiša a taktiež upomienkou na jeho obeť.

Zajačiky a taktiež iné mláďatká majú svoj pôvod v dávnych rituáloch, ktoré oslavovali príchod jari.

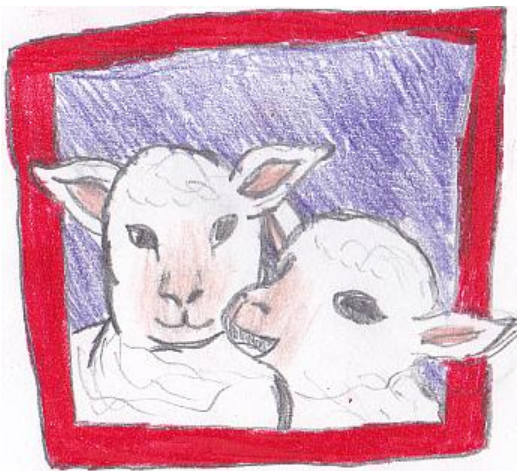
Kríž – je najdôležitejším z kresťanských symbolov. Predstavuje Kristovu smrť.

Oheň – Veľkonočná bohoslužba sa začína zapálením veľkonočného ohňa, ktorý predstavuje víťazstvo Ježiša Krista nad smrťou.

Sviečka – Sviečka je v mnohých kultúrach chápaná ako znamenie života. Tento symbol pochádza zo starovekých osláv Veľkej noci.

Vajíčko – Vajíčko obsahuje zárodok života, preto bolo symbolom plodnosti, života a vzkriesenia.

V súvislosti s ľudovou tradíciou vznikol zvyk maľovať vajíčka. V pôstnom období sa nesmeli vajíčka jesť, preto gazdinky odkladali vajíčka k Veľkej noci. Maľovali ich preto, aby ich odlíšili od čerstvých.

Obrázok nakreslila: Terezka, 5.A

Korbáč – Tento v niektorých regiónoch Slovenska veľmi známy symbol Veľkej noci má tiež pôvod v starých pohanských zvykoch.

Zdroj: Internet, Veľkonočné symboly

Easter - Veľká noc
- po anglicky

Ostern Veľká noc
po nemecky

Pascha Veľká noc
po latinsky

Kresba na str. 3 a 4:
Terezka, 5.A

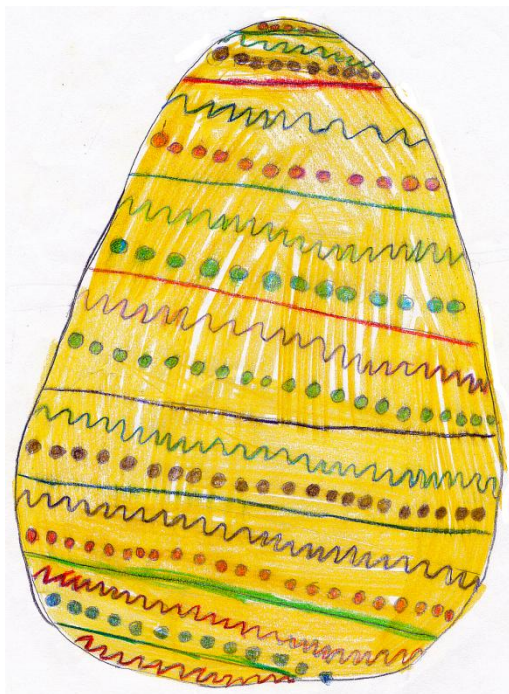

Nech s jarnou, prebúdžajúcou sa prírodou je Veľká noc i ďalšie dni obdobím radosti, zdravia a šťastia.

Veľkonočný vinš

*Pošuškám ti blízko líčka,
nech si zdravé ako rybička.
Si krásne vymaľované, to si píš.
Všetkým chlapcom sa zapáčiš.*

Vinš a kresba: Terezka, 5.A

Bahniatka: Veronika, 4.B

Vajíčko: Anetka, 2.B

Moja – naša Dúbravka

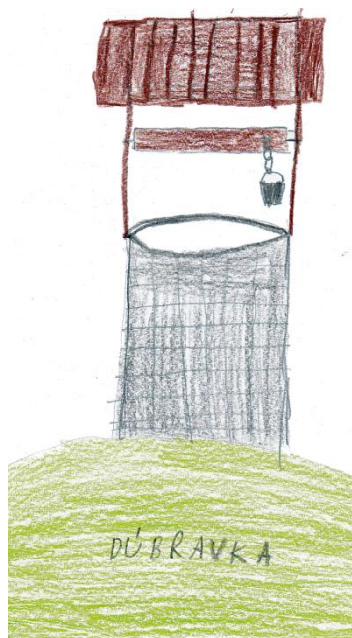
Dúbravka je skvelá obec,
narodil sa tu môj otec.
Najskôr staré bydlisko objavili,
kde moderné sídlisko postavili.

Dúbravka

Štadióny futbalové a iné,
na sídliskách mali by byť povinné,
aby každé dieťa malo
miesto, kde by sa hralo.

Štyri školy mi tu máme,
na ihriskách sa hrávame.
Dva kostoly kamarát
navštevuje veľmi rád.

Pre mamu sú obchody,
pre mňa kúsok prírody.
Máme ju tu iba na skok,
chodievam tam po celý rok.

Kresba: Filipko, 5.A

Bývajú tu mladí, starí,
každému sa dobre darí.
A keď som čas od času smutný,
zastavím sa pri Horánskej studni.

Timko, 4. B

Moja Dúbravka

*Dúbravka je moja mestská časť,
preto tu trávim svoj voľný čas.
Je to štvrť Bratislavy,
už štyristo tridsiaty deviaty rok slávi.
Máme tu školu, ihriská i škôlku,
vonku trávime každú voľnú chvíľku.
V nedeľu sa všetci pomodlíme v kostolíku,
potom ideme do divadielka na rozprávku.
Príroda je na stromy veľmi bohatá,
vzduch čistý nám prináša.*

Napísal: Filipko, 4.B

Kresba: Ninka, 4. B

Nakreslila: Kristínka, 6.A

Moja – naša Dúbravka

Dúbravka

Minulé leto sa k nám do paneláku nast'ahoval nový sused Daniel. Prist'ahoval sa aj s rodičmi. Predtým bývali v Topoľčanoch. Hneď sme sa spolu skamarátili.

Navrhol som Danielovi, že mu ukážem pamiatky v Dúbravke. A tak sme sa vybrali do starej Dúbravky, kde som mu ukázal kostol sv. Kozmu a Damiána, kaplnku Panny Márie, jaskynku Panny Márie a Horánsku studňu.

Potom sme sa išli hrať na ihrisko na Pekníkovej ulici. Veľmi sa mu tam páčilo. Keď bolo pekné počasie, zobral som ho na kúpalisko Rosnička. Poriadne sme sa tam vybláznili. Sľúbil som mu, že v zime sa pôjdeme korčuľovať na zimný štadión.

Myslím, že sa Danielovi v Dúbravke veľmi páči. Rýchlo si tu zvykol a má tu plno nových kamarátov.

Tomáško F., 4.B

**Z príležitosti
Dňa učiteľov
uverejňujeme
žolíka – STOP odpoveď.
Žolík má platnosť
1. 4. 2015 – 9. 4. 2015**

Čo pre mňa Dúbravka znamená?
Miesto, kde bývam, kde žije moja rodina.
Kde chodím do školy a mám kamarátky,
s ktorými, keď je dobre, tak je deň krátky.

Dedinou bola voľakedy,
samé domčeky, polia a záhrady.
Okolo nej lesy, čo tu našťastie zostali
a tiež tu máme tri dúbravské kostoly.

Všetci si môžu vybrať, prechádzku či zábavu,
posedenie na lavičke, či návštevu kina,
a všetkým deťom sa na zákusky a zmrzlinu
v dúbravských cukrárňach často zbieha slina.

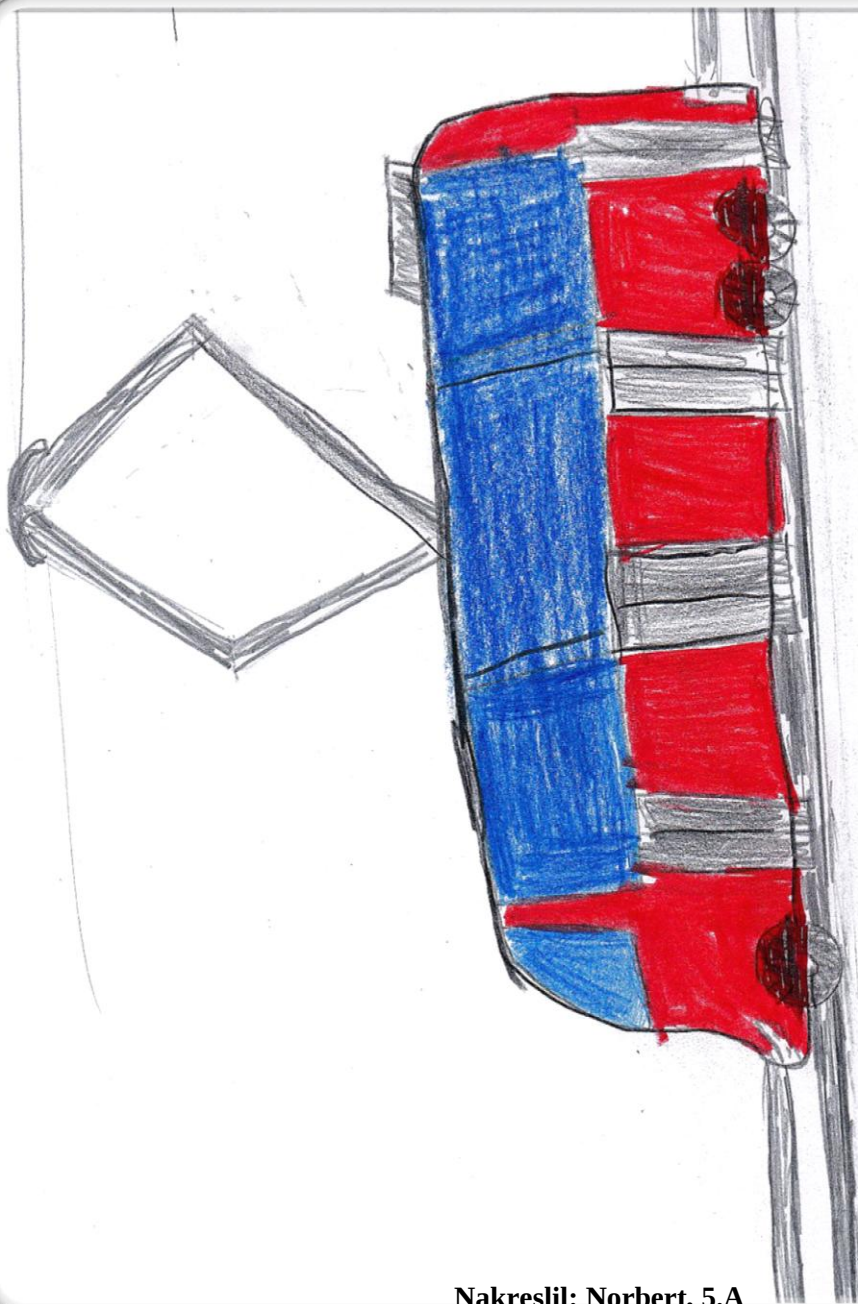
Každý september sa teším na Dúbravské hody,
prídu kolotoče, všade plno zábavy a pohody.
Bude spevu, tanca a veľa hluku,
ale aj smiechu a srandy do popuku.

Paneláky nám tu rastú ako z vody.
Radšej by som bola, keby vysadili duby.
Našťastie tu máme za každým domom ihrisko
a pre korčuliarov a hokejistov veľké kryté klzisko.

Dúbravka má všetko, čo môžeš potrebovať,
rýchlu dopravu, reštaurácie aj obchody.
Každý by tu chcel bývať, v hlavnom meste,
avšak v obklopení prírody.

Napísala: Zahra, 7.A

M
o
j
a
D
ú
b
r
a
v
k
a

Nakreslil: Norbert, 5.A

Moja – naša Dúbravka

Príbeh z Dúbravky

Bol raz jeden chlapec, ktorý sa volal Igor. Jeho rodina sa presťahovala do Dúbravky.

Najskôr mu rodičia našli školu, do ktorej bude chodiť. Bola to škola na Nejedlého ulici. Táto škola sa mu páčila.

Keďže Igor rád hral tenis, chýbalo mu v škole tenisové ihrisko. Rodičia mu našli tenisové kurty na inej škole v Dúbravke. Na hodine vlastivedy sa Igor dozvedel, že v Dúbravke sú zaujímavé pamiatky. Poprosil rodičov, aby sa išli na ne pozrieť. Najskôr si pozreli Villu Rusticu. Dozvedeli sa, že sú to zrúcaniny z doby Rimanov. V nedeľu išiel Igor s rodičmi na omšu do kostola sv. Kozmu a Damiána. Tento starý kostol sa Igorovi veľmi páčil. Aj vďaka peknej vyhladke.

Koncom septembra Igor zažil prvé Dúbravské hody. V dedine, odkiaľ prišiel, nikdy nemali toľko takých veľkých a vysvietených kolotočov. Vôbec sa mu nechcelo ísť domov. Rodičia ho presvedčili iba tým, že na druhý deň sa pôjdu korčuľovať na zimný štadión v Dúbravke. Igorovi sa v Dúbravke páčilo aj preto, že tu stále bolo čo robiť.

Igor rád športoval. Páčilo sa mu ihrisko „Peknička“. Mohol tam hrať futbal, ping - pong, petanque, volejbal a pozemný hokej. Dúbravka je taktiež v blízkosti lesov, kam mohol Igor chodiť na vychádzky.

V lete sa rád chodieval kúpať na kúpalisko Rosnička.

Igorovi sa bývanie v Dúbravke páčilo, v škole si našiel veľa kamarátov a bol rád, že býva v takej peknej mestskej časti.

Napísal: Tomáško B., 4.B

Dúbravka

*Dúbravka je pekná, veľká
ako naša riaditeľka.
Ihriská a veľa stromov,
ani sa mi nechce ísť domov.*

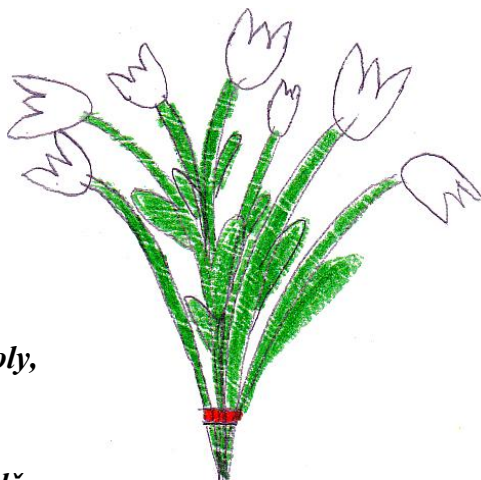
*Je tu veľa obchodov,
nenudím sa ani náhodou.
Šaty, hračky, zábava,
to ma veľmi dostáva.*

*Je tu pekná knižnica,
bežím do nej učiť sa.
Knižky nové, staré,
pozerám si stále.*

*Chodia sem aj kolotoče,
cirkusy a divadlá.
Neujde mi ani jedno,
to mi veľa dá.*

*Stará studňa, kostoly,
požiarnický dom,
socha sv. Floriána
pýši sa tu každým dňom.*

**Kresba a báseň:
Veronika, 4.B**

Dúbravka

Bola raz jedna Dúbravka,
bývala tam malá Lenka.
Lenka rada hrala sa,
po Dúbravke prechádzala sa.

Ako každý návštevník
neobišla starý kostolík.
Nemusí doň vstúpiť,
aj vonku pri soche Márii
môže sa pomodliť.

A potom kráča výš a výš
cez krásnu lesnú tíš.
Keď naspäť sa obzrie,
kráasy Dúbravky zazrie.
Je to jej rodný kraj, Lenkin malý raj.

Napísala: Tara, 7.A

Nakreslila: Kristínka Ch., 5.A

Prečítajte si

BRATISLAVSKÝ HRAD

POVEŠŤ: Mohamedánska láska

TÉMA: Láska krásnej panny k nepriateľovi.

IDEA: je podľa príslovia, čo oko nevidí, komu srdce neverí.

POVEŠŤ: Povešť o studni

TÉMA: Nedodržanie sľubu hradného pána pre klamstvo radcov.

IDEA: Zlo je vypočítané slym

POVEŠŤ: Skolček

TÉMA: Pábranie po tom, čo robilo na hrade neporiadok.

IDEA: Na každú náhodnú vec sa nájde odpoveď aj riešenie

ZAÚJÍMAVOSTI:

Hrad leží na najjuvnejšom výbežku Malých Karpat. Pomenovali ho pravdepodobne podľa niektorého z jeho majiteľov alebo správcov.

Nový vzhľad dostal hrad v roku 2010.

Napísala
a nakreslila:
Magdalénka,
5.A

Mária Terézia

Ja som Mária Kristína, moja mama je panovníčka Rakúsko – Uhorska. Miluje sladké, ale nehovorte jej, že som vám to povedala.

Je tučná a má veľké prsia, preto navrhla podprsenku (aby jej nepadali). Navrhla aj iné veci: šaty pre tučných ľudí s veľkým viazaním a korzetom, čiapku na veľkú hlavu a tri metre dlhý opasok, aby sa doň vošla.

Všetkým deťom sa chcela pomstiť za to, že sú chudé a zaviedla povinnú školskú dochádzku.

Trochu schudla, lebo veľa peňazí investovala do školských jedální, aby dávali deťom veľa jesť a na jej koláče zabudla.

Zakázala mučenie, lebo mučeníci boli chudí a ona im to závidela.

Môj starší brat Jozef II. sa jej viackrát pýtal:

„Mami, prečo si taká tučná?“
A ona nato: „Lebo som stále tehotná.“

Keď odišlo služobníctvo ešte dodala: „Milujem sladké.“

Napísala: Nikolka, 4.B

Kresba: Terezka, 5.A

Vymysleninky o Bratislave

Svätopluk

Raz, keď som išiel do školy, zrazu som uvidel človeka so zlatou korunou na koni. Spýtal som sa ho, kto je a on mi odpovedal:

„Ja som Svätopluk!“ Hneď, ako mi odpovedal, začal som sa ho pýtať:

Prvá otázka bola: „Pán Svätopluk, prečo bola tvoja ríša cez tvoje panovanie taká silná?“ Svätopluk odpovedal: „Moja ríša bola silná, pretože som tak často nevyberal dane ako ostatní králi a panovníci.“

Druhá otázka: „Prečo boli tvoji vojaci rýchli a silní?“

Svätopluk odpovedal a pritom sa smial: „Táto odpoveď je veľmi jednoduchá, keďže ako som už povedal, nevyberal som často dane, preto mali roľníci dosť peňazí na veľmi kvalitné sejivo.“

Keď to Svätopluk dopovedal, oznámil mi, že už nemá čas, lebo musí ísť skontrolovať svojich troch synov, lebo im sľúbil, že pôjdu do Bory Mall.

Zrazu som sa zobudil doma na sedačke s knihou Svätopluk a jeho život.

Napísal: Timotej, 4.B

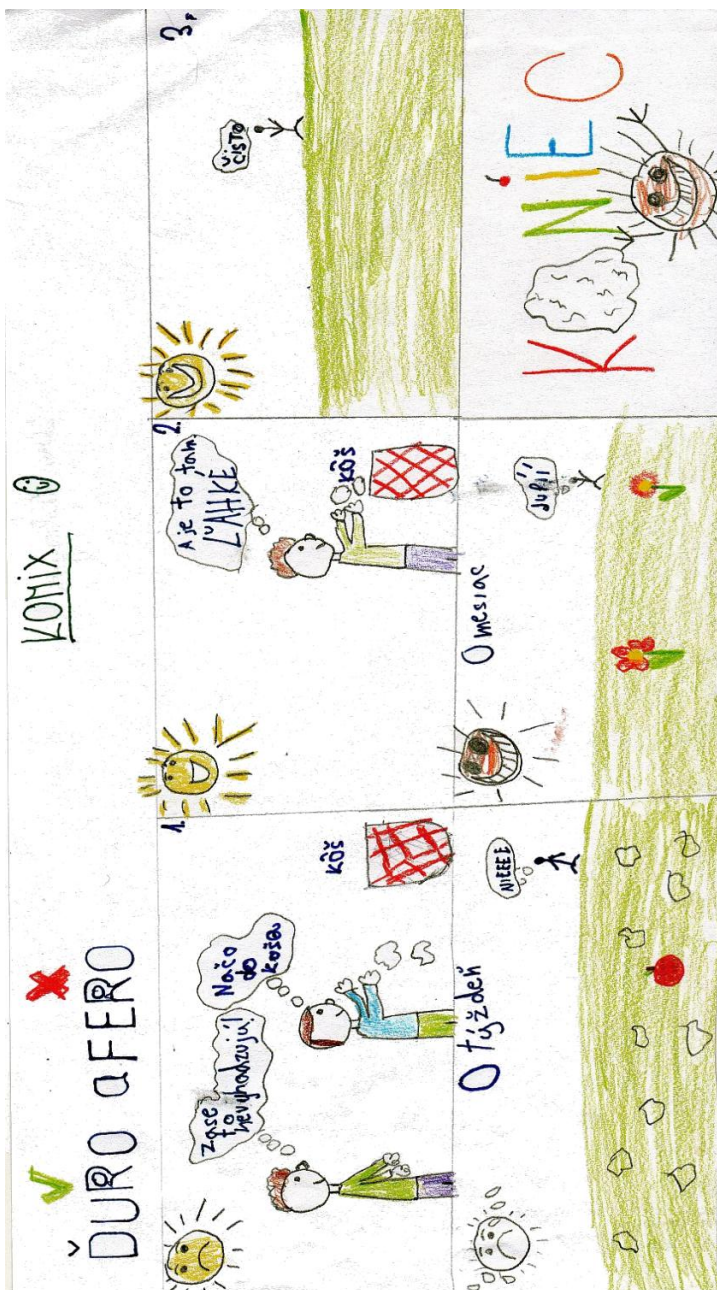
**Kresba:
Kristínka Ch.,
5. A**

Kresba: Ivan, 6.A

Literárna súťaž projektu Zelená škola

Nakreslila:
Timea, 4.B

Separovanie

Triedim, delím, separujem,
prírodu si ochraňujem.
Kontajnery máme tri:
žltý, modrý, zelený.
Papier, sklo a plasty
sú odpad recyklovaný.
Keď sa všetci zapojíme,
planétu si zachráňme.

Napísal a nakreslil: Filipko B., 4. B

Zatmenie Slnka

*Už dopredu som vedel, že bude zatmenie Slnka.
V čase zatmenia Slnka nás pani učiteľky pustili na dvor.
Niektorí žiaci si priniesli sklíčka a ja som sa pozeral
cez telefón. Bol to úžasný úkaz, v živote som niečo také
nevidel. Slnko bolo pokryté do polovice Mesiacom
a postupne sa to zmenšovalo.
Takéto zatmenie bolo naposledy vraj v roku 1998 a ďalšie
celkové zatmenie bude až v roku 2 133, takže to sa asi nikto
z nás nedožije.
Mal som z toho pekný zážitok a budem na to v dobrom
spomínať.*

Napísal: Dominik V., 4. B

Literárna súťaž projektu Zelená škola

Detská porota udelila 3 prvé miesta.

1. miesto

Nikol Holubkovej zo 4. B za knižôčku „Zber“:

Napísal: Nikol Holubkova
Ilustroval: Nikol Holubkova
Grafik: Nikol Holubkova
Nárov: ZBER
Uspavankár: Niki

1. miesto

Júlii Majtényiovej zo 7.A za prácu:

Životné prostredie

Životné prostredie je všade okolo nás a hovorí sa o ňom čoraz častejšie. Životným prostredím voláme krajinu, v ktorej žijú a vykonávajú svoje základné činnosti živé organizmy a teda aj človek.

Človek pôsobí na životné prostredie a naopak životné prostredie na človeka vplýva na človeka. Niektorí ľudia si svoje životné prostredie nevážia a ničia ho, ako napríklad tým, že odhadzujú v prírode a na cestu odpadky alebo vyrúbu lesy a tým ničia životné prostredie. Iní dokážu ničiť aj vodu v riekach a potokoch, že si tam umývajú auto alebo tam vylievajú toxické látky, ktoré potom zabíjajú ryby a všetko živé. Sú však ľudia, ktorí svoje životné prostredie chránia a starajú sa oň, a to tak že dvíhajú papiere a odpadky zo zeme, čistia lesy, potoky a územie okolo riek a turistických centier. Týmto spôsobom chránia rastliny a stromy, pretože ich neničia, ale chránia.

Elektrina a tiež voda sú veľmi vzácne zdroje. Keby sme si položili otázku, či by sme si vedeli predstaviť život bez elektriny a bez vody, tak asi všetci by sme odpovedali „Nie!“. Ja sa snažím šetriť elektrinu tým, že cez deň nesvietim zbytočne lampou.

Voda je prírodný zdroj nevyhnutný pre život na Zemi. Žiaľ, človek s týmto zdrojom narába veľmi nešetrne a neuvážene. Najviac si vodu vážia obyvatelia krajín, kde jej je obrovský nedostatok.

Ja sa snažím neplytvat' vodou tak, že nenechávam kvapkať z vodovodného kohútika. Keď sa sprchujem, tak zbytočne nenechávam tiecť vodu.

A ešte jedna otázka na záver. Robím pre životné prostredie dost'? Myslím si, že pre životné prostredie nerobí dost' nikto z nás. Stačilo by len toľko, aby sa každý človek na Zemi začal správať k svojmu životnému prostrediu dobre, zahadzovať odpadky tam, kde patria, a nie do prírody. Takto by hneď bolo naše životné prostredie o niečo krajšie a lepšie.

1. miesto

Prvé miesto udelila porota:

Dominikovi Váradymu zo 4.B za básen:

Recyklovanie

Kontajner starého papiera,
ten sa dobre naviera.

Aj keď je mokro a vonku prší,
papier sa v ňom pekne suší.

Pomelie sa, spracuje,
do obchodov putuje,
potom je ten papier vráťnejší
naš o niečo lacnejší.

aj ty recykluj starý papier,
šetri lesy našich Tatier,
sklo, plasty, kovbieta tiež,
recykluj všetko, čo vieš,
ak prírodu ochrániš,
nebude v suchu ani lesy.

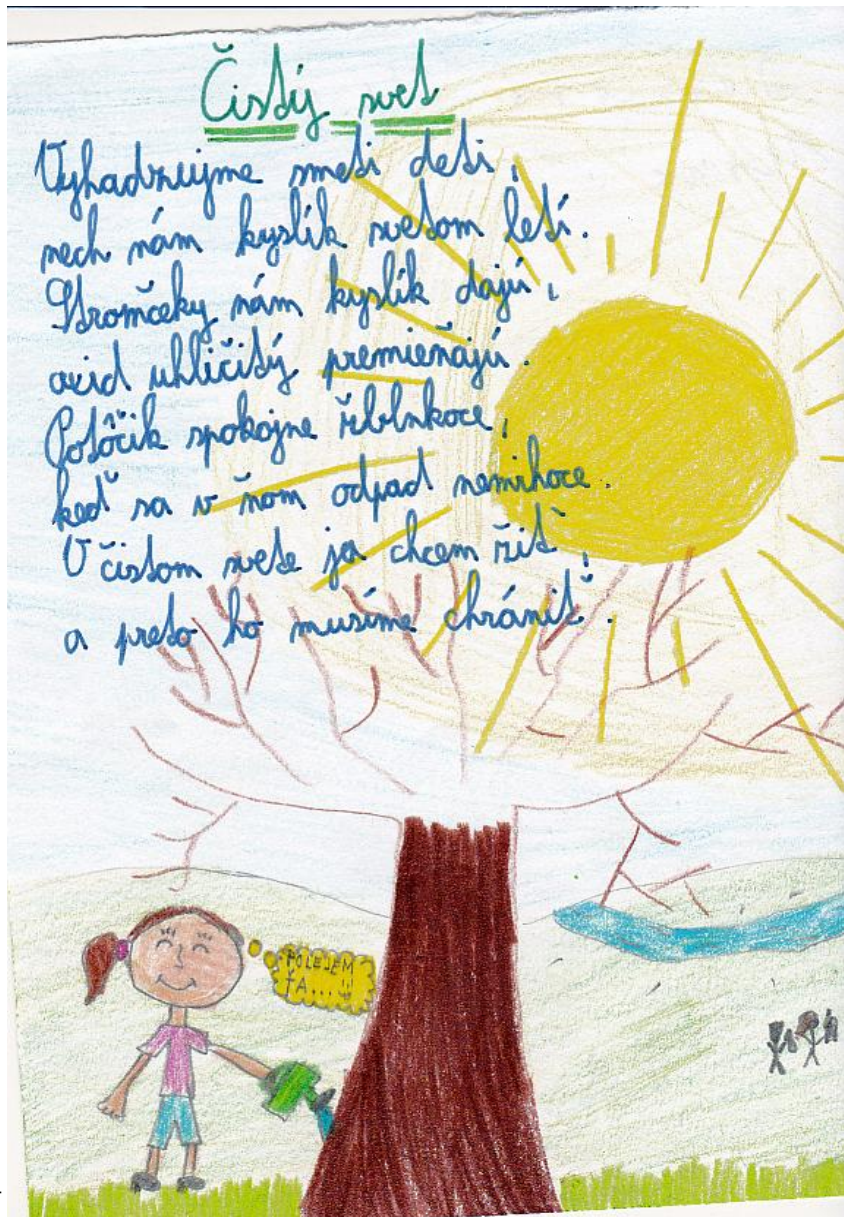

Literárna súťaž projektu Zelená škola

Detská porota udelila 3 druhé miesta.

2. miesto

získala Ninka Dovalová zo 4.B za báseň a kresbu:

2. miesto

Kristínke Chalupkovej z 5.A za príbeh:

O VESELOM DUDOVI

V jednej krajine žil raz veľký, mohutný strom - Dub. Bol to najväčší strom v celej tej krajinke. Jedno malé dievčatko veľmi šušlalo a namiesto Dub povedala Dud. Toto meno mu aj ostalo.

Roky sa míňali a Dud zostarol. Začala sa jeseň. Vonku veľmi pršalo a Dud začal hniť. Bol premočený, napádali ho rôzne parazity. Museli ho vyrezať.

Dud bol však stále živý. Jedna časť, jeho srdce, ešte stále žila. Keďže jeho srdce – časť dreva – bolo dosť veľké, tak sa z neho stal celý kus (veľký kus) papiera. Iba do jednej časti sa však prevtelila jeho duša....

Papier si kúpil jeden veľmi bohatý pán. Mal šesť detí. Jedna, Sofia, najmladšia dcéra, si papier zobrala a nakreslila naň snehovú vločku. Veľmi sa jej obrázok zapáčil. Jej traja zlí bratia jej obrázok vyhodili. Bum! A papier bol v koši.

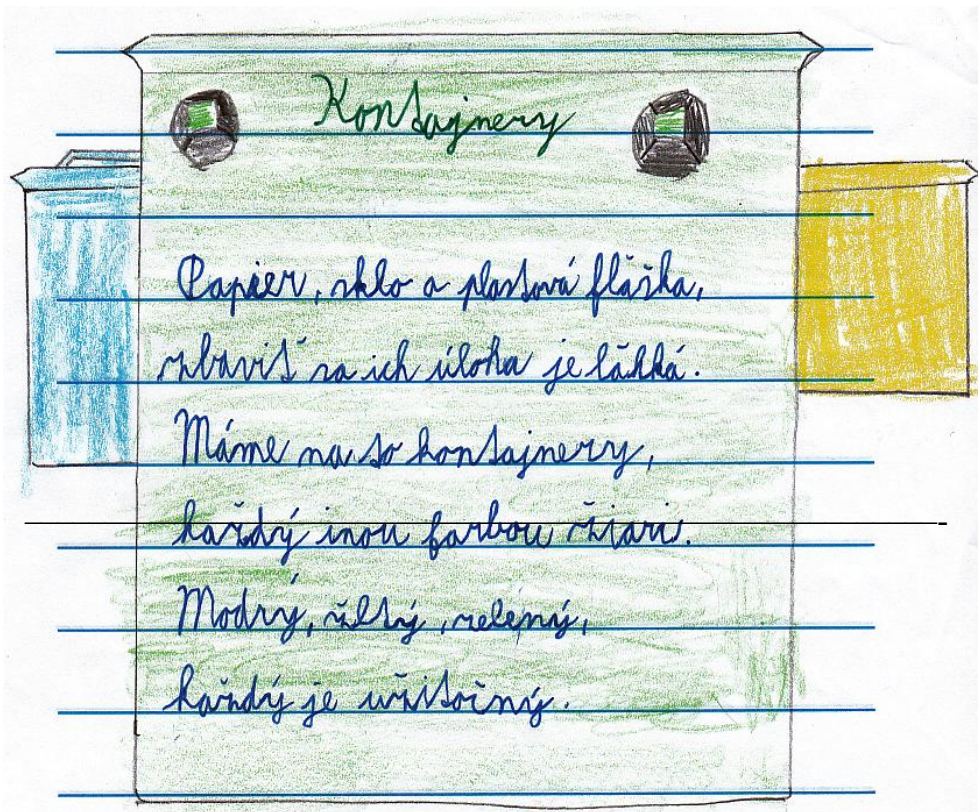
Tam náš Dud spoznal ďalší odpad. Celé jedlá, papiere, ktoré neboli ešte popísané. Mal tam veľa priateľov. Skamarátil sa s mnohými vecami. Bol to papier v dome niekoho bohatého, takže sa odpad vytriedil a recykloval. Bol už na mnohých miestach: v rôznych domoch, v Primaciálnom paláci, dokonca aj na Severnom póle. A dostal sa až sem. Keď takto putoval, zistil, akí sú ľudia. Ako veľa odpadu vyhadzujú.

Mali by sme sa zamyslieť a zvážiť, či všetko zjeme v jedálni, či nevyhadzujeme veľa papiera, lebo niektoré veci môžu nám aj prostrediu veľmi uškodiť.

2. miesto

Tomáškovi Böhmanovi o 4.B za básničku:

Ak je Zelený štvrtok biely, tak je leto teplé.

Ak prší na Veľký piatok, úroda na poli bude dobrá.

3. miesto

Lucke Vallovej zo 7.A za prácu:

Naše bohatstvo

Náš svet je naše bohatstvo. A my ho musíme chrániť.

Lenže sú také ľudia, ktorí ho poškodzujú. Hádzu voľne do okolia, pľujú, na čo dovidia, rozbíjajú sklá na autobusových a električkových zastávkach, sprejujú majetok iných.

Prečo si nevážime našu planétu? To je otázka, na ktorú sa ťažko hľadá odpoveď. Zrejme preto, že sme veľmi leniví a ľahostajní. Niektorí sú až také leniví, že niekoľko metrov pred nimi je odpadkový kôš, ale oni to hodia voľne do okolia.

Našťastie sú aj rozumní ľudia, preto naša planéta ešte nie je zamorená odpadkami. Niektorí dokonca zbierajú odpadky. Sú veľmi milí, ochotní a vnímaví. Máme šťastie, že sú na svete takéto ľudia.

Musíme našu krajinu chrániť. Nechceme mať škaredú planétu. Zbierajme odpady, nehádzme odpadky len tak. Chráňme si našu planétu tak, ako si svoju chránil „Malý princ“!

3. miesto

Miške Michalíkovej
zo 4. B za básničku:

Nakreslila: Tereza, 5.A

Redakcia: Šikovné deti z tried: 4. B, 5. A, 6. A, 7. A, ktoré pisali a kreslili

Odborná pomoc : p. uč. Jurenková.

Ďakujeme p. učiteľke Kuťkovej, p. učiteľke Gerbáčovej, p. učiteľke Vargovej za poskytnutie prác detí a deťom z krúžku Tvorba školského časopisu za prepisovanie prác na PC.